

ข้อมูลการค้าไทย-สิงคโปร์

1. ความสัมพันธ์ทวิภาคี

1.1 ภาครัฐบาล มี 4 กรอบ ได้แก่

(1) การประชุมอย่างไม่เป็นทางการระหว่างนายกรัฐมนตรี (Prime Ministerial Retreat) มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 2-3 กันยายน 2554 ณ ประเทศไทย

(2) โครงการแลกเปลี่ยนระหว่างข้าราชการพลเรือนไทยกับสิงคโปร์ (Civil Service Exchange Programme - CSEP) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2541 เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยราชการไทยและสิงคโปร์ เพื่อนำไปสู่ความเป็น “หุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์” ครอบคลุมความร่วมมือ 12 สาขา อาทิ การศึกษา แรงงาน วิชาการ และวัฒนธรรม มีการประชุมไปแล้ว 11 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 23-25 มกราคม 2556 ณ ประเทศสิงคโปร์

(3) การประชุม Singapore - Thailand Enhanced Economic Relations (STEER) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2546 เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมสิงคโปร์เป็นประธานร่วม มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2556 ณ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้เห็นชอบให้ริเริ่มและสานต่อความร่วมมือ 5 สาขา ได้แก่ ด้านการท่องเที่ยว ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเกษตรและอาหาร และด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(4) ความร่วมมือด้านความมั่นคง โดยมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างผู้บังคับบัญชาระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารร่วมด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศระหว่างกองทัพ คณะทำงานร่วมกองทัพเรือไทย-สิงคโปร์ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการฝึกบุคลากรและการซ้อมรบร่วมกันในหลายโอกาส อาทิ การฝึกร่วมผสม Exercise Cope Tiger และการฝึก Cobra Gold

1.2 ภาคเอกชน

- สภาธุรกิจสิงคโปร์-ไทย (Thai-Singapore Business Council - TSBC) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างกันและร่วมกันในประเทศที่สาม มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อเดือนสิงหาคม 2539 ณ ประเทศไทย

2. การค้าสองฝ่าย

2.1 การค้ารวม ในปี 2556 สิงคโปร์เป็นคู่ค้าอันดับที่ 2 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซีย และเป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทยในโลก รองจากจีน ญี่ปุ่น สหรัฐฯ มาเลเซีย และสหรัฐอเมริกาบริเบมิเรตส์ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2552-2556) การค้าระหว่างไทยกับสิงคโปร์ มีมูลค่าเฉลี่ยประมาณปีละ 17,185 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 11.6 ต่อปี ในช่วง 10 เดือนแรก (ม.ค.-ต.ค.) ของปี 2557 การค้าไทย-สิงคโปร์ มีมูลค่า 15,714.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.47 โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้า 2,115.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	%Δ	มูลค่า	%Δ	มูลค่า	%Δ	
2552	13,297.9	4.65	-22.78	7,573.8	-25.12	5,724.1	-19.45	1,849.7
2553	15,287.0	4.06	14.96	8,993.9	18.75	6,293.1	9.94	2,700.8
2554	19,212.4	4.26	25.68	11,423.3	27.01	7,789.1	23.77	3,634.2
2555	18,669.7	3.90	-2.82	10,835.7	-5.14	7,834.0	0.58	3,001.7
2556	19,462.7	4.06	4.25	11,236.4	3.70	8,226.3	5.01	3,010.1
2557 (ม.ค.-ต.ค.)	15,714.1	4.11	-6.47	8,914.9	-7.57	6,799.2	-4.98	2,115.6

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด, %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2.2 การส่งออก ในปี 2556 สิงคโปร์เป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 2 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซีย และเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 6 ของไทยในโลก ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2552-2556) การส่งออกของไทยไปสิงคโปร์มีมูลค่าเฉลี่ยประมาณปีละ 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.8 ต่อปี ในช่วง 10 เดือนแรก (ม.ค.-ต.ค.) ของปี 2557 ไทยส่งออกไปยังสิงคโปร์มูลค่า 8,914.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.57

สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปสิงคโปร์

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	2557 (ม.ค.-ต.ค.)	% Δ 57/56
1. น้ำมันสำเร็จรูป	1,695.0	2,302.8	3,686.9	3,869.7	3,405.7	2,523.9	-12.59
2. แผงวงจรไฟฟ้า	844.3	1,017.4	946.0	743.0	748.7	604.9	-2.10
3. คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ส่วนประกอบ	966.6	989.5	680.6	532.8	579.1	562.1	13.56
4. อัญมณีและเครื่องประดับ	39.1	23.3	116.4	81.7	899.8	438.5	-47.51
5. เคมีภัณฑ์	205.6	324.6	411.1	437.3	545.2	384.9	-17.17
6. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	321.1	404.2	477.2	476.1	445.2	351.7	2.30
7. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	215.5	226.0	297.4	291.3	272.6	250.2	8.52
8. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	141.1	194.3	218.8	215.4	253.7	217.4	-0.22
9. ส่วนประกอบอากาศยาน อุปกรณ์การบิน	516.6	385.9	520.5	325.0	356.0	134.1	-57.56
10. ข้าว	147.5	144.6	29.4	36.7	132.2	109.8	0.44
รวมสินค้า 10 รายการ	5,092.4	6,012.6	7,516.1	7,093.1	7,638.2	5,577.4	-14.43
อื่นๆ	2,481.4	2,981.3	3,907.2	3,742.6	3,598.2	3,337.5	6.74
มูลค่ารวม	7,573.8	8,993.9	11,423.3	10,835.7	11,236.4	8,914.9	-7.57

หมายเหตุ : % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2.3 การนำเข้า ในปี 2556 สิงคโปร์เป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 ของไทยในอาเซียน รองจากมาเลเซีย และเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 9 ของไทยจากทั่วโลก ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2552-2556) การนำเข้าของไทยจากสิงคโปร์มีมูลค่าเฉลี่ยประมาณปีละ 7,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วง 10 เดือนแรก (ม.ค.-ต.ค.) ของปี 2557 ไทยนำเข้าจากสิงคโปร์มูลค่า 6,799.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.98

สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากสิงคโปร์

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	2557 (ม.ค.-ต.ค.)	% Δ 57/56
1. น้ำมันสำเร็จรูป	336.9	225.9	572.2	724.6	850.1	1,162.0	48.29
2. เคมีภัณฑ์	800.2	1,158.9	1,372.0	1,249.7	1,237.6	1,107.7	5.19
3. คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	556.5	1,034.9	953.7	970.6	982.8	842.1	1.61
4. แผงวงจรไฟฟ้า	681.4	834.3	781.8	733.0	890.4	656.4	-12.87
5. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	337.7	399.1	375.3	511.7	504.2	371.7	-14.58
6. เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	474.5	212.4	1,293.5	874.5	1,222.7	344.6	-70.47
7. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	470.8	526.9	467.9	439.8	371.8	333.8	8.29
8. พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	155.6	207.0	227.9	243.9	248.8	244.2	15.24
9. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	132.9	176.6	230.7	224.7	214.0	184.5	3.52
10. ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	34.3	40.6	85.2	136.6	142.3	131.4	14.01
รวมสินค้า 10 รายการ	3,980.8	4,816.6	6,360.2	6,109.1	6,664.7	5,062.5	-13.23
อื่นๆ	1,743.3	1,476.5	1,428.9	1,724.9	1,561.6	1,736.7	31.42
มูลค่ารวม	5,724.1	6,293.1	7,789.1	7,834.0	8,226.3	6,799.2	-4.98

หมายเหตุ : % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

3. ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าของไทย

1) ปัญหาด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) สิงคโปร์มีมาตรการด้าน SPS ที่เข้มงวดเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศซึ่งต้องพึ่งพาการนำเข้าอาหารเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ส่งออกไทยบางรายไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้าน SPS ของสิงคโปร์ ในสินค้าบางประเภท เช่น

- ลำไย มีข้อกำหนดปริมาณสูงสุดของซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างบนเปลือกลำไย อันเนื่องจากการรมควันเพื่อรักษาคุณภาพลำไย ไม่เกิน 250 ppm และไม่อนุญาตให้มีสารดังกล่าวตกค้างในเนื้อลำไย

- เนื้อไก่และเนื้อสุกรแช่เย็น แช่แข็ง มีข้อกำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงไก่และสุกร โรงฆ่า และแปรรูปในประเทศผู้ส่งออกต้องได้รับการตรวจสอบและอนุญาตจาก Agri-Food & Veterinary Authority (AVA) ของสิงคโปร์ก่อน นอกจากนี้ ในกรณีสุกร ต้องได้รับการรับรองจากองค์การโรคระบาดสัตว์โลก (OIE) ว่า ประเทศผู้ส่งออกเป็นเขตปลอดภัยจากโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) ซึ่งไทยยังไม่ได้รับการรับรองดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างปรับปรุงกระบวนการควบคุมโรคตามหลักเกณฑ์ของ OIE

2) ความเข้มงวดในการอนุญาตให้แรงงานไทยเข้าไปทำงานภาคบริการ - เช่น ผู้ประกอบการอาหาร และบริการนวดแผนไทย โดยปัจจุบันสิงคโปร์มีการออกใบอนุญาตทำงานให้กับแรงงานต่างชาติ 3 ประเภท คือ (1) E Pass เป็นใบอนุญาตทำงานระดับวิชาชีพ (Professional) และระดับบริหาร (Executive) ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ 2,500 เหรียญสิงคโปร์ต่อเดือนขึ้นไป (2) S Pass เป็นใบอนุญาตทำงานประเภทแรงงานฝีมือระดับกลาง (Mid-Level Skilled Labour) เช่น ช่างเทคนิคต่างๆ ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ 1,800 เหรียญสิงคโปร์ต่อเดือนขึ้นไป และ (3) Work Permit เป็นใบอนุญาตทำงานประเภทกึ่งฝีมือ (Semi-Skilled Labour) และ แรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled-Labour) ได้รับเงินเดือนต่ำกว่า 1,800 เหรียญสิงคโปร์ต่อเดือน

ทั้งนี้ สำหรับใบอนุญาตทำงานประเภท Work Permit สิงคโปร์อนุญาตให้แรงงานต่างชาติในกลุ่มประเทศ Traditional Source คือ มาเลเซีย และจีน เข้ามาทำงานในธุรกิจ 5 สาขา ได้แก่ (1) ก่อสร้าง (2) อยู่ต่อเรือ (3) งานรับใช้ในบ้าน (4) การผลิต และ (5) บริการ ขณะที่ไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ Non-Traditional Source (NTS) ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะใน 3 สาขาแรก โดยไม่สามารถทำงานในสาขาบริการ เช่น ผู้ประกอบการอาหาร และบริการนวดแผนไทย ฯลฯ นอกจากจะจ่ายเงินเดือนสูงกว่า 1,800 เหรียญสิงคโปร์ หรือเป็นแรงงานที่ถูกระบุให้เข้ามาทำงานโดยนายจ้างชาวสิงคโปร์เป็นการเฉพาะเจาะจง ซึ่งจะได้รับใบอนุญาตทำงานประเภท S Pass

4. ลู่ทางการค้าและการลงทุนของไทยในสิงคโปร์

1) เนื่องจากสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความชัดเจนในนโยบายการลงทุนจากต่างประเทศ และมีความง่ายในการทำธุรกิจ ขณะเดียวกันยังมีความเสถียรภาพด้านการเมือง มีความต่อเนื่องของนโยบายด้านต่างประเทศ และเป็นประเทศเปิดรับการค้าและการลงทุนจากทั่วโลก จึงมีศักยภาพในการเป็นฐานกระจายสินค้าไทยไปตลาดโลก

2) สิงคโปร์มีจุดแข็งด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ เช่น พลังงานสีเขียว สิ่งแวดล้อม สุขภาพ โลจิสติกส์ บริการด้านการเงิน และโครงสร้างพื้นฐาน จึงเป็นโอกาสที่ภาคเอกชนไทยจะร่วมลงทุนและใช้ประโยชน์จากจุดแข็งดังกล่าว

3) สิงคโปร์มีเครือข่ายเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจาในภูมิภาคต่างๆ สามารถเป็นประตูสู่โอกาสในการขยายการค้าและการลงทุนในประเทศคู่เจรจาดังกล่าว ทั้งยังมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศผู้ผลิตน้ำมันในตะวันออกกลาง และเป็นผู้ค้ำน้ำมันในตลาดโลก จึงมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานในภูมิภาค

4) เนื่องจากสิงคโปร์กำลังประสบภาวะสังคมผู้สูงอายุ จึงมีความต้องการแรงงานในธุรกิจบริการด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น เป็นโอกาสให้แรงงานไทยในธุรกิจดังกล่าวได้ออกไปทำงานในสิงคโปร์

ส่วนบริหารงานทวิภาคี
สำนักอาเซียน
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
ธันวาคม 2557